

Verslag wandeling 24 februari 2018

Ook op 24 februari verzamelden ongeveer 25 wandelaars zich rond half tien bij Brasserie NUL76 voor de derde en laatste wandeling van Regio Breda-Tilburg in het kader van Camino der Lage Landen. Het zonnetje stond hoog aan de hemel en het beloofde een mooie dag te worden.

Om klokslag 10.00 vertrokken zij en gingen op weg naar het Begijnhof van Breda. Het Begijnhof van Breda bestond vorig jaar 750 jaar en staat natuurlijk op de lijst van beschermde stadsgezichten in Breda.

Het was geen toeval dat we naar het Begijnhof wandelden, want daar woont Maria van Hasselt. Zij is al jaren gastvrouw van de vele pelgrims die haar kleine albergue aandeden. Het was daarom logisch dat we even bij haar langs gingen voor een stempel in onze credencial.

Vanaf het Begijnhof was het niet ver naar de Grote of Onze-Lieve-Vrouwekerk, een ander beschermd stadsgezicht van Breda, waar we onze tweede stempel mochten ontvangen. Sommigen maakten van de gelegenheid gebruik om dit schitterende godshuis even te bekijken.

Na dit bezoek begon onze wandeling pas goed. We trokken door de binnenstad, staken wat singels over en kwamen zo in het Ginneken. Vroeger was dit een aparte gemeente, maar sinds 1942 is het een wijk van Breda met een karakteristieke en gezellige markt.

Verder ging de tocht, nu richting Ulvenhout, waar we de bossen in konden. Hoewel het schitterend weer was, waren we toch blij dat het afgelopen nacht goed gevoren had. Hierdoor waren de modderige paden een stuk begaanbaarder geworden.

Na ruim een uur wandelen kwamen we op onze eerste pleisterplaats aan: Sportpark Jeugdland, waar we snel aan de koffie konden al of niet met een lekker warm worstenbroodje.

Na de verdiende pauze gingen we verder en liepen we door het centrum van Ulvenhout en bereikten we niet veel later de rivier de Mark, die we een eindje hebben gevolgd. Niet echt lang, want na zo'n

500 meter staken we een bruggetje over en kwamen op het terrein van het Landgoed de Klokenberg. Vroeger was het een sanatorium waar tuberculose patiënten werden behandeld. Het stond een tijd leeg, maar nu wordt het verbouwd en komen er waarschijnlijk appartementen in.

Na het passeren van dit complex staken we de Galderseweg over en bereikten we opnieuw een bosrijke omgeving: Het Mastbos. Dit bos is al in de 16^e eeuw aangelegd met zaaigoed uit Duitsland. Het bos heeft in de loop der eeuwen hout geleverd voor de bouw van het Kasteel van Breda en voor de Spaanse vloot. Later leverde het masten voor de schepen van de VOC. Tegenwoordig is het vooral een schitterend wandelgebied.

Meer dan een uur hebben we door dit prachtige bos mogen lopen om het uiteindelijk te verlaten en gelijk neer te strijken bij restaurant "Heeren van Oranje".

Daar hebben we weer een half uurtje gepauzeerd om daarna aan het laatste gedeelte van de wandeling te beginnen.

We kwamen weer langs de Mark, die we opnieuw een tijdje volgde en die in de binnenstad net zo mooi is als in de buitengebieden.

Al snel kwam in de verte de Onze-Lieve-Vrouwekerk weer in het vizier en dat betekende dat het einde van onze wandeling in zicht kwam.

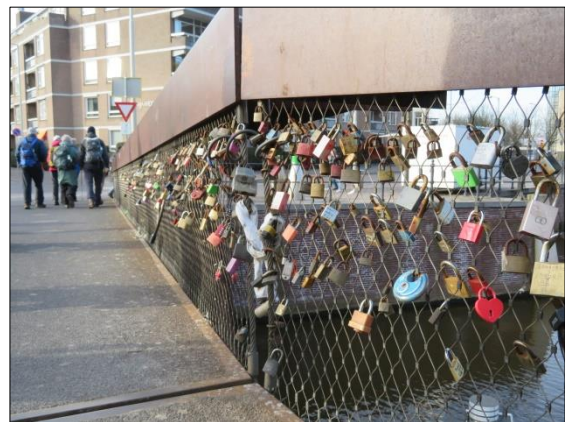
Bij het station van Breda namen we afscheid van elkaar, maar niet zonder onze wandelaanvoerder hartelijk te bedanken voor weer een mooie wandeling.

Bezoek aan de Heeren van Oranje

De Mark door het centrum van Breda

Slotjes aan een brug over de singel